

ÇAMLICA'DA ESKİ BİR BALKAN KUTLAMASI: BOCUK GECESİ

Süheyla SARITAŞ¹
Ceylan HACIOĞLU²

ÖZ

Balkanlar ve Anadolu coğrafyası üzerinde yaşayan halkların yüzyıllar boyu kurmuş oldukları gerek tarihi gerekse sosyo-kültürel ve ekonomik ilişkiler, araştırmacılar için önemli çalışma konuları arasındadır. Bu halkların asırlar boyunca devam eden kültürel ilişkileri, özellikle halkbilimcilere pek çok malzeme sunmaktadır. Bu malzemelerden biri de yüzyıllardır Balkan halkları arasında kutlanmakta olan ve özünde birlik, beraberlik ve bereket sembollerini barındıran Bocuk adı verilen bir kutlamadır. Bu makalede, bugün Edirne ilinin Çamlıca Beldesi'nde Bocuk Gecesi adıyla kutlanmakta olan bu geleneksel kutlamanın izleri ve çeşitli uygulamaları üzerine bir değerlendirme yapılması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bocuk, Kutlama, Çamlıca, Gelenek, Ritüel

AN OLD BALKAN CELEBRATION IN CAMLICA: BOCUK NIGHT

ABSTRACT

The people living in Balkans and Anatolia for centuries have been established relations in terms of historical, socio-cultural and economic for centuries. These relations are important research topics for researchers, specifically for folklorists. One of these research topics is the celebration of these folk groups. As an example of their celebrations, Bocuk means unity, solidarity among these folk groups. Nowadays, Bocuk Night is still celebrated in the county of Camlica located in Edirne. In this article, it is aim to make an evaluation about these traditional celebration and its applications today.

Key Words: Bocuk, Celebration, Camlica, Tradition, Ritual

Giriş

Trakya ve Rumeli'de yaşayan Türk toplulukları, asırlar boyunca diğer Balkan topluluklarıyla bir arada yaşamışlardır. Orta Asya, İslamiyet, Anadolu ve Balkan kültürüyle yoğrulmuş bu coğrafya üzerinde yaşayan bütün topluluklar birbirlerinin geleneklerinden, göreneklerinden, yaşayış tarzlarından ve düşünce tarzlarından etkilenerek ortak bir Balkan kültürünün oluşmasını sağlamışlardır.

Balkanlar ve Anadolu coğrafyası üzerinde yaşayan ulus ve halkların altı yüzyılı aşkın bir sürede kurmuş oldukları tarihi, sosyo-ekonomik ve kültürel ilişkiler, her zaman araştırmacıların ilgisini çekmiştir. Bu halkların yüzyıllar boyunca oluşturdukları ortak kültür, özellikle de sosyal ve beşeri bilimcilerin araştırma konularına dâhil olmuştur. Bir

¹ Doç. Dr., Balıkesir Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi, Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi, saritassuheyla@gmail.com

² Türkçe Öğretmeni, ceylan_178@hotmail.com

Araştırma, Gönderim Tarihi: 08.02.2017 Kabul Tarihi: 31.10.2017

kültür bilimi olan halkbilimi bünyesinde de Balkan ve Anadolu halklarının inançları, gelenek ve görenekleri ile ilgili yapılmış çeşitli araştırmalar mevcuttur (Alangu 1983: 25-28, Artun 1993: 34-51, Yıldırım 1998:180-195, Acaroğlu 1999: 297-317).

Balkanlarda yaşayan Türk topluluklarının, tıpkı Hıdırellez ve Nevruz gibi, geleneksel kutlamalarından biri olan Bocuk Gecesi, gerek içerik ve işlevsel açılarından, gerekse ortak kültüre ait önemli izler taşıması nedeniyle halkbilimciler için önemli bir malzemedir.

Bu makalenin konusunu, eski bir Balkan kutlaması olan Bocuk Gecesi'nin, bugün Edirne ilinin Keşan İlçesine bağlı Çamlıca beldesindeki uygulamaları ve ritüelleri oluşturmaktadır. Çalışmada, bölgede yapılan alan araştırmasından elde edilen verilerden faydalanılarak, Bocuk Gecesi'nin içerik ve işlevleri üzerine bir değerlendirme yapılması hedeflenmektedir. Bocuk Gecesi ilgili bu çalışmanın, aynı zamanda Balkan kültürü çalışmalarına da katkı sağlaması amaçlanmaktadır.

Bocuk Gecesi ile ilgili en kapsamlı araştırma Türk halkbilimcilerinden Erman Artun'a aittir. Araştırmacı, "*Tekirdağ Âdetlerinden "Bocuk Gecesi" ve "Sedenka"* başlıklı makalesinde, etnografik araştırmasıyla Tekirdağ'ın Çorlu ilçesine bağlı Balkan göçmenlerinin bulunduğu köyleri inceleyerek, araştırmasına dahil olan köylerde yaygın olarak kutlanan "Sedenka" ve "Bocuk Gecesi" ndeki ritüel nitelikli inanışlara yer verir. Prof. Dr. Artun, bu iki âdetin ritüel kalıntılarıyla örüldüğünü, her ikisinin ortak Balkan kültürüyle beslendiğini ve bunların birer Türk halk kültürü ürünleri olduğunu belirtir (Artun 1993: 34-51).

Bocuk Gecesi ile ilgili diğer araştırma, Kırklarelili araştırmacı yazar Nazif Karaçam'a aittir. Karaçam, *Efsaneden Gerçeğe Kırklareli* adlı çalışmasında, Kırklareli'de geçmiş dönemlerde uygulanan kutlamalara yer vererek, "*Bocuk Gecesi*" âdetine ilişkin bazı tespitlerini aktarır. Araştırmacı, söz konusu çalışmasında, aynı dönemde benzer ritüellere sahip bir kutlama olan ve Ocak ayının 8'inde kutlanan "Kolada-Kolara Gecesi" adı verilen kutlamanın Bocuk Gecesi'nin bir türevidir veya ad değiştirmiş bir başka kutlama olabileceğini iddia eder (Karaçam 1995: 250).

Bocuk Gecesi hakkında yapılan bir başka çalışma da Mihail Arnaudov'a aittir. Arnaudov, *Bulgar Âdet ve Hürâfeleri* adlı eserinde Kırklareli'nin Karahıdır, Yenice, Koruköy, Babaeski'nin Yenimahalle köylerinde yaptığı alan araştırmalarında "Kukerler", yani "Kukla-Cemal" oyununa yer verir (Artun 1993: 35).³

1.1. Çamlıca Beldesi

Çamlıca, Edirne ilinin Keşan ilçesine bağlı, ilçe merkezine on üç kilometre uzaklıkta olan beldelerden biridir. Bugün yaklaşık 4 bin yıl öncesine kadar yerleşim izlerine rastlanılan eski bir yerleşim yeridir. Egnita Yolu üzerinde kurulmuş olan Çamlıca, eski adı ile *Grabuna*, tarih boyunca Çanakkale yönünde yolculuk edenlerin hemen her türlü ihtiyaçlarını karşıladıkları önemli bir merkez olmuştur. Eski bir medeniyet, bugünkü Trakya, Bulgaristan ve Yunanistan topraklarında yaşamış olan Trak yerleşim izlerinin de görüldüğü bu bölge, tarih boyunca Asya ve Avrupa arasında

³ Mihail Arnaudov'un "*Bulgar Âdet ve Hürâfeleri*" adlı eserinin Bulgarca'dan başka bir dile çevirisi bulunmadığından eserden faydalanma imkânı bulunamamıştır.

medeniyetlerin geçişinde önemli bir durak noktası olmuştur. Rumeli'ye geçip Avrupa'ya ilerleyen Yıldırım Bayezid, Büyük Manastır mevkiinde ordularını dinlendirmiş ve saldırılar öncesi hazırlık ve ihtiyaçlarını gidermiştir. Yıldırım Bayezid bu yerleşim yerine Türk ordularına yardımcı olan çobanın adı, *Grabuna*'yı vermiştir. Bu coğrafya üzerinde yaşayan Gacal, Pomak, Çerkez, Boşnak, Arnavut ve Tatar olarak adlandırılan topluluklar, Osmanlı-Rus Savaşı esnasında başta İstanbul olmak üzere, Edirne, Tekirdağ illeri ve çevrelerine nakledilmişlerdir. Bu halkların bazıları da bu bölgeden Anadolu'ya göç etmişlerdir. *Grabuna*, yani Çamlıca bu göçlerden itibaren göçmenlere ev sahipliği yapmıştır.

Günümüzde Çamlıca, Edirne ilinin Keşan ilçesine bağlı ve ilçeye 13 km uzaklıkta bir beldedir. 2011 yılı nüfus sayımına göre beldeye yaşayanların sayısı 1029 olarak tespit edilmiştir. Beldenin ekonomisi sulu tarım, meyvecilik ve hayvancılığa dayanmaktadır. Bölgenin ilk tarımsal ürün markası olan *Grabuna* adı, 2011 yılında Çamlıca bodur elması için alınmıştır. Bugün, beldeye Çocuk Gecesi kutlamalarının canlı olarak yaşatıldığı *Çamlıca Kültür ve Sanat Evi* çeşitli gösteri, sergi, müzik ve sinema gibi kültürel faaliyetlerin yürütüldüğü bir mekân olarak göze çarpmaktadır.

2. Çocuk Gecesi

Balkanlarda yaşayan Türk toplulukları, yüzyıllar boyunca bir arada yaşadıkları Hristiyan kökenli toplulukları tanıma imkânı yakalamışlardır. Bu coğrafya üzerinde yaşayan Türkler, kurmuş oldukları kültürel etkileşim sayesinde diğer toplulukların bayramlarına, törenlerine ve kutlamalarına tanıklık etme ve hatta kimi zaman bu kutlamaları tecrübe etme imkanı elde etmişlerdir. Erman Artun, Hristiyan topluluklarının geleneksel kutlamaları arasında yer alan Bijic, Paskalya ve Noel gibi kış mevsimine ait kutlamalar Çocuk Gecesi'nin kaynağı olarak gösterilse de, durumun böyle olmadığını, Çocuk Gecesi'nin "*kendi membağından beselenen, kendi ritüelleriyle vücut bulan bir Balkan, Türk kültürü ürünü*" olduğunu vurgular (Artun 1993: 34). Hatta araştırmacı, Yugoslav halkbilimci Tihomir Corcevic'in "*Nas Norodni Zivot*" adlı eserinde de bu geleneğin, Balkanlar'da yaşayan Türk topluluklarınca kutlanan bir kış geleneği olduğu aktarır (Artun 1993: 51).

Halk takviminde geleneksel uygulamaları içinde yıl ikiye bölünür: 6 Mayıs'la başlayan, 8 Kasım'a kadar 186 gün süren *Hızır günleri* (Ruz-ı Hızır) yaz mevsimini; 9 Kasım'la başlayan ve 6 Mayıs'a kadar süren 179 gün ise *Kasım günleri* (Ruz-ı Kasım), yani kış mevsimini oluşturur. Çocuk Gecesi, Kasım günleri içerisinde kutlanır. Balkanlarda yaşayan Türk toplulukları, Çocuk Gecesi'nin kışın en soğuk gecesi olduğuna inanırlar. Bu gece, hicri takvimin 61'ini 62'sine bağlayan gecedir. Miladi takvimde ise bu tarih ocak ayının 8'ine ya da tam ortasına denk gelir (Artun, a.g.e, 35). Çamlıca'da kışın en sert gecesinin simgesi olarak kabul edilen Çocuk Gecesi, takvimde ocak ayının ortası olarak gösterilse bu günün kesin tarihi, yöreden yöreye farklılık gösterir. Kesin olan, Çocuk Gecesi'nin ocak ayının içerisinde kutlandığıdır.

Bugün Çamlıca beldesinde yaşayanlar "*bocuk*" kelimesinin tam olarak ne anlama geldiğini bilmediklerini ifade ederler. Bölgede yaşayanların pek çoğu "bocuk karısı," "bocuk anası," "bocuk cadısı" veya "bocuk dede" diye adlandırılan bir varlıktan söz ederek, bu varlığın beyazlar içinde insan kılıfına girerek gezdiğini, insanlara ve hayvanlara zarar verdiğini bildirirler. Dolayısıyla Çamlıca'da yaşayanlar için genel

olarak “bocuk karısı” ve “bocuk anası” ya da “bocuk dede” diye adlandırdıkları varlık, korkutucu bir ögedir. Öte yandan, Tekirdağ’da geçmiş dönemlerde aşırı şişman hantal kişileri tabir için “Bocuk domuzu gibi...” tabiri kullanılmasına rağmen, Çamlıca’da bu tür tabirler kullanılmamaktadır (Artun, a.g.e, 35).

Bocuk Gecesi’nin temeli bolluk ve bereket beklentisine, kötülüklerden korunmaya, tabiatla barışık olma dileğine dayanmaktadır. Bu gecede yapılan bütün ritüeller ve uygulamalar bu amaçlarla yapılır. Örneğin, bu gecede suya tahta atılır ve tahta sabah suyun üzerinde donmuş olarak bulunursa o evdeki kişilerin o yıl boyunca sağlıklı, sıhhatli olacağına inanılır. Özellikle de yaşlılar, o sabah bu tahtaya bakarak gelecek yılın nasıl olacağını tahmin etmeye çalışırlar. Eğer Bocuk Gecesi kutlanmazsa, evdeki bereketin azalacağına, hayvanların, ürünlerin bereketsiz olacağına inanılır. Bu nedenle Bocuk Gecesi tabiatın insanlara iyi davranması, faydalı olabilmesi için yapılır. Bocuk Gecesi’nde gece geç vakitlerde evden çıkılmaz, aksi takdirde Bocuk sırtına biner. Gece yarısına doğru ise köydeki gençler, Bocuk’a benzediği düşünüldüğü için beyaz çarşafa bürünüp, yüzlerini kireçle beyaza boyarlar. Bu şekilde giyinen gençler, evlerin camlarını çalarak, zil ve tenekelerle ses çıkararak insanları korkutmaya çalışırlar.

Bocuk Gecesi’nin en önemli yiyeceği kabaktır. Çamlıca’da her evde kabak pişirilir. Kimi evde şerbetli kabak tatlısı, kimi evlerde üzerine bir tutam şeker gezdirilmiş, dilimlenmiş kabaklar *peçka*⁴ içerisinde pişirilir. Kabak pişen o evdeki herkes, mutlaka bir lokma dahi olsa kabak yer. Kabak yemedikleri takdirde, o gece Bocuk’un gelip kabak yemeyenlerin sırtına bineceğine inanılır. “Tatlıyı ye! Yemezsen Bocuk gelir, sırtımıza biner, hepimizi yer” denilir (S. K: 1). İnanişâ göre Bocuk, kabak pişen ve yenilen eve gelip, kötülük yapmaz. Eskiden Çamlıca’da Rum nüfusunun fazla olması nedeniyle, aynı gecede domuz eti pişirdiklerinde köy bu kokuyla kaplanır. Grabuna’da yani Çamlıca’da yaşayan Müslümanlar ise çocukların et kokusunu alıp canları çekmemesi ve domuz kokusunu bastırması amacıyla bu gecede kabak tatlısı pişirilir. Kabaklar kabukları ile birlikte pişirilir, kabuklar farklı bir koku çıkardığı için domuz eti kokusunu bastırır (S.K: 4). Bir başka inanişâ göre ise, kışın en sert gecesi olan bu gecede Bocuk dışarda dolanır. Kabak tatlısı pişen eve ise kabağın kokusundan nefret ettiği için girip kötülük yapmaz (S.K: 5).

Kışın en sert gecesi olarak kabul edilen bu gecede, beldede yaşayanlar ellerindeki yiyecekleri yanlarına alarak, hep birlikte bir kişinin evinde toplanırlar ve bu zor geceyi birlikte atlatmaya çalışırlar. O gecede genellikle *akıtma*, *kabak tatlısı armut*, *ayva*, *çekirdek*, *badem*, *kuzinede fırınlanmış yer fıstığı*, *közlenmiş patates*, *kış pekmezi*, *un helvası*, *ceviz* gibi yiyecekler hep beraber yenilir. “Çocukluğunda bu gecede belirlenen bir kişinin –genelde birbirleriyle akrabalık bağı bulunanlar- evinde toplanırlarmış. Elektrik olmadığı için gaz lambasının ışığı altında sobanın etrafına doluşan çocuklara ateşin çitirtisinde Bocuk ile ilgili öyküler anlatılır, bilmece sorulur, maniler söylenir, darbuka ve tef eşliğinde türküler söylenir, evdekilerden biri bocuk kılığında bürünür çocukları korkutmaya çalışmış. Gece eğlenceli bir şekilde, geç saatlere kadar sürer. Misafir olarak geceye katılanlar evlerine dönerken, misafir

⁴ Trakya ve köylerinde kullanılan bir soba.

oldukları evden çıkışlarında “Bakalım şimdi eve nasıl gideceğiz, sırtımıza Bocuk binecek” diyerek kapıdan ayrılmaları da âdettendir (S. K:1).⁵

Çamlıca’da yaşayanlar Bocuk Gecesi yapılmazsa evin bereketinin gideceğine, hayvanların süttten, tavukların yumurtadan kesileceğine, bağda ve bahçede meyve ve sebzenin azalacağına inanırlar. Bu gece, gelecek yılın sağlıklı, bereketli geçmesine yöneliktir bir kutlamadır. Erman Artun’un çalışmasında yer verdiği Bocuk’a ait çeşitli inanışların, Çamlıca ve çevresinde de var olduğunu görmekteyiz (Artun 1993: 34-51). Örneğin, Çamlıca’da Bocuk Gecesi’nde hayvanlar ahır kapısının önüne koyulan karıştıracağı (fırın küreği, gelberi) üstünden atlatılır ya da ahır kapısının üstüne *Mus’haf* konularak hayvanlar altından geçirilir. Bir başka âdete göre, yaşadığı bölgede adı tek olan kişi, evinin bacasından adını üç kere bağırsa, *Bocuk karısı* bütün gece o kişiyi arar bulamazsa çatlar. Bir başka âdet ise Bocuk dede’nin yemesi için evin çatısına bir tepsi baklava konularak, evin bacasından “*al Bocuk dede saralیا (baklava)*” diye bağırlır. Böylece Bocuk dede baklavayı alır ve köylünün hayvanlarıyla uğraşmaz (Artun 1993: 34-51).

Bocuk Gecesi, Balkanlarda yaşayan diğer toplulukların, korku unsurlu kutlamaları ile benzerlikler göstermektedir. Örneğin bugün UNESCO *Dünya Taşınmaz Mirası*’na aday olarak gösterilen Bulgarlar’ın *Yeni Yıl* ve *Büyük Perhiz Arifesi*’nde düzenledikleri geleneksel bir kutlama olan *Kuker günü* veya *Temiz Pazartesi* ya da *Kukuk günü* olarak da adlandırılan kutlama, Bulgaristan’ın putperestlik geçmişine dayanır. *Kuker* adı verilen özel olarak hazırlanmış kostümler giyen ve maskeler takan, özellikle de bekâr erkekler, ritüelleriyle kötü ruhları kovmayı ve köylerine sağlık ve bereket getirmeyi amaçlarlar. Bulgarlar arasında asırlar boyunca yaşatılan bu gelenek, Bocuk Gecesi gibi ritüellerle örülmüş olup, bünyesinde kötü ruhları kovmayı, sağlık ve bereket gibi dilekleri barındırır.

Öte yandan Çamlıca’da kutlanılan Bocuk Gecesi, Bulgarlar arasında kutlanılan *Kuker günü* gibi, gene temelinde korku unsurlarını barındıran bir başka kutlama örneğini aklı getirir. Kökeni Samhain olarak bilinen ve M.Ö. 5. yüzyıla kadar dayanan bir Kelt festivali olan *Cadılar Bayramı* veya *Halloween* olan bu gün, hasat mevsiminin bitişini kutlamak amacıyla gerçekleştirilir. Takvimlerde tarihi 31 Ekim olarak gösterilen bu günün, yaşayanlar ve ölüler arasında bir bağ yarattığına inanılır. *Cadılar Bayramı* en önemli sembolü şüphesiz ki oyulmuş bal kabakları, 1840’lı yıllardan sonra Amerika kıtasına büyük açlık sonucunda göç eden İrlandalılar tarafından getirilmiştir. Bu dönemde Katolikler tüm zaman ve mekânla ilgili yasaların durduğuna inanırlar ve hayaletlere benzeyen kıyafetler giyerek etrafta ses çıkararak gezerler.⁶

2.1. Çamlıca’da Bocuk Gecesi’nin Bugünkü Durumu

Çamlıca’da bugün, yukarıda tarif edilen Bocuk Gecesi’nin 1980’lere kadar devam ettirildiği görülmektedir. Çamlıca’da bugün Bocuk Gecesi’nde hâlen

⁵ Sözlü kaynaklar Bocuk Gecesi’nde söylenen mani ve türküleri tam olarak hatırlayamadıklarını ifade ettiklerinden, bu gecede söylenen mani, türkü ve ağıt örnekleri için Erman Artun’un makalesine bakılabilir.

⁶ Hristiyanların *Cadılar Bayramı* ile ilgili geniş bilgi için Amerikalı halkbilimci Jack Santino’nun araştırması *Halloween and Other Festivals of Death and Life* adlı esere bakılabilir.

mahallelerde akrabalar, komşular ve çocuklar bir araya gelerek hoşça vakit geçirirler. Ancak bu gece eskisi kadar canlı olarak yaşanmasa da, bu kutlamayla ilgili çeşitli inanışların bölgede devam ettirildiği görülmektedir. Örneğin, yörede yaşayanlar Çocuk'un "*kocakarı meselesi*" olduğunu belirtse de o geceye özgü bazı önlemler almaktan da kendilerini alıkoyamazlar. Bazı önlemleri almanın nedenini "*âdetten*" olmasına bağlarlar (S. K: 2, 7, 6). Bugün, Çamlıca'da Çocuk Gecesi'nde hemen her evde *kabak* pişirilmekte ve *ince akıtma* yapılmaktadır. Çamlıca'da hemen herkesin Çocuk'tan korunmak için o gün mutlaka bir lokma dahi olsa kabak tatlısı yemesi şarttır (S.K: 2, 6).

Bugün Çamlıca'da kutlanılan Çocuk Gecesi'nin daha çok eğlence amaçlı olduğu görülmektedir. 2013 yılında dokuzuncusu düzenlenen Çocuk Gecesi kutlamaları bir festival haline gelmiş ve Çamlıca Belediyesi Çocuk Gecesi'ni "*Türkiye'nin tek korku bayramı*" adı altında patentini almıştır. Artık Çocuk Gecesi'nin bölgede bulunan üniversite ve çeşitli okulların öğrencilerinin katılımı ve medyanın ilgisi ile farklı bir boyuta taşındığı görülmektedir. O gece, yüzleri boyalı olarak geceye katılan halk, beldenin meydanında toplanarak büyük bir ateş yakar. Geceye özgü konuşmalardan sonra, bazı insanlar Çocuk kılığına girerek fener ve meşalelerle sokakları dolaşırlar ve evlerdeki insanları korkutmaya çalışırlar. Çamlıca Belediyesi Kültür Evi'nde misafirlere *kabak tatlısı*, *akıtma* gibi yöreye özgü birçok yiyecek ve içecek ikram edildikten sonra, gece bir müzik grubunun konseri ve havai fişek gösterisinin ardından sona erer.

Çamlıca'da Çocuk Gecesi, 2014 seçimlerinde beldenin nüfusunun iki binin altına düşmesi ve köy muhtarlığına dönüşmesi nedeniyle, 2014 yılında yapılmamasına karar verilmiştir. Ancak yoğun istek üzerine, Çamlıca'da Çocuk Gecesi, en son 1 Şubat 2014 tarihinde Çamlıca Kültür ve Sanat Evi'nde gerçekleştirilmiştir. Geceye katılan yetkililer, önümüzdeki yıllarda Çocuk Gecesi kutlamalarının, Trakya Üniversitesi Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu'nun işbirliği ile gerçekleşeceğini ve yurtdışından çeşitli katılımcıların da davet edilerek, yöre halkı için önemli bir yere sahip olan bu gecenin, Çocuk Gecesi'nin uluslararası düzeye çıkarılacağını ifade etmişlerdir.

Sonuç

Edirne ilinin Keşan ilçesine bağlı olan Çamlıca'da, bugün Çocuk Gecesi'nin dokuz yıldır şölen havası içerisinde büyük bir coşku ile kutlandığı ve geleneksel bir şenliğe dönüştüğü görülmektedir. Yöre halkı için, Çocuk Gecesi, tıpkı Nevruz ve Hıdırellez gibi, eskiden de olduğu gibi bugün de birlik, beraberliğin sembolüdür. Kökeninde büyü, bolluk, tılsım, bereket gibi anlayışların ve doğaüstü varlıkların yer aldığı Çocuk Gecesi, kostümleriyle, yiyecekleriyle ve uygulamalarıyla bugün de eski ritleri yansıtır. Yöre halkının duygu- düşünce ve hayat felsefesini yansıtan bu gecede halk, âdeta doğadaki yeni durumu, yani en sert kışı karşılar. Bugün bir festival haline gelen Çocuk Gecesi toplumun aynası olarak "bireyin kendisi, toplumu, tarihi ve kültürü hakkında bilinçlendiği" bir mekân ve eğlencedir (Özdemir 2005: 25-33). Çocuk Gecesi, aynı zamanda doğadaki değişimi kabul etmeyi ve kötülüklerden korunmayı sembolize eder.

Bocuk Gecesi, Türk kültürünün bugün yaşayan "*korku unsurlu*" bir kutlaması olarak yörede yaşayan halk ve yetkililer tarafından ayakta tutulmaya çalışılmaktadır. Bugün tıpkı Bulgarlar'ın Kukerler Festivali gibi, Çamlıca'da büyük bir coşku ile

kutlanan Çocuk Gecesi'nin de UNESCO tarafından “*Somut Olmayan Kültürel Miras*” çerçevesinde değerlendirilmesi gündeme getirilmelidir. Kültürel, ekonomik ve turizm bağlamları dikkate alınarak, bu geleneğin daha canlı olarak kutlanması ve “*koruma*” altına alınması sağlanmalıdır.

Kaynaklar

Acaroğlu, M. T. (1999). Balkan Halkbiliminde Türk Etkileri, Bulgaristan Türkleri Üzerine Araştırmalar. Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara: 297-317.

Alangu, T. (1970). Balkan Ulusları ve Türkiye Arasında Karşılıklı ve Sürekli Folklor İlişkileri, Ortak Unsurlar. Göçmen Folkloru Sorunları Üzerine Bir Deneme. *Folklor Doğru*, İstanbul: 9/25-28. [bk. Türkiye Folkloru El Kitabı, s. 237-240.]

Artun, E. (1993). Tekirdağ Âdetlerinden “Bocuk Gecesi ve Sedenka.” Türk Kültürü Araştırmaları, Prof. Dr. Şükrü Elçin Armağanı Y. 29/1-2, Ankara: 34-51.

Karaçam, N. (1995). Efsaneden Geleceğe Kırklareli. Kırklareli Belediyesi Yayınları, Kırklareli.

Özdemir, N. (2005). Cumhuriyet Dönemi Türk Eğlence Kültürü. Akçağ Yayınları, Ankara.

Santino, J. (1994). Halloween and Other Festivals of Death and Life. University of Tennessee Press, Knoxville.

Yıldırım, D. (1989). Orta Asya Bozkırlarından Urum'un Eline (Türk Sözlü Şiir Sanatının Yayılması Üzerine). *Türk Bitiđi*, Akçağ Yayınları, Ankara: 180-195.

İnternet Kaynakları

<http://www.trakyakent.gov.tr>. Erişim Tarihi 20.05.2016.

<http://www.medyakesan.com.tr>. Erişim Tarihi 01.07.2016.

<http://www.chinarweb.com>. Erişim Tarihi 01.07.2016.

<http://trakyaburada.net>. Erişim Tarihi 01.07.2016.

Sözlü Kaynaklar

Sözlü Kaynak 1: Nebiye Yatikçı (yaş 65, ilkokul mezunu)

Sözlü Kaynak 2: Gönül Kılavuz (yaş 55, ilkokul mezunu)

Sözlü Kaynak 3: Kazım Gürođlu (yaş 60, ilkokul mezunu)

Sözlü Kaynak 4: Ali Budak (yaş 66, ilkokul mezunu)

Sözlü Kaynak 5: Cemil Karakaş (yaş 71 yaş, ilkokul mezunu)

Sözlü Kaynak 6: Şaban Gürsoy (yaş 63, ortaokul mezunu)

Sözlü Kaynak 7: Hüseyin Şılak (yaş 62, ilkokul mezunu)